

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 376/20
22.3.2021.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Драгане Миросављевић, председника већа, Јасне Беловић и Јелене Стојилковић, чланова већа, у парници тужиле мал. АА из ..., чији је законски заступник мајка ББ из ..., чији је пуномоћник Невена Бркић, адвокат из Смедеревске Паланке, ул.Светог Саве бр.33, против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Марина Јовановић Бајовић, адвокат из Крагујевца, ул.Чича од Романије бр.6, ради издржавања, одлучујући о жалби тужиле изјављеној против пресуде Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П2 394/18 од 03.02.2020. године, након расправе пред другостепеним судом одржане дана 22.03.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П2 394/18 од 03.02.2020. године у ставу првом изреке, тако што се тужени ВВ **ОБАВЕЗУЈЕ** да на име доприноса за издржавање мал.тужиле АА плаћа месечно износ од по 13.000,00 динара почев од 07.10.2016. године па убудуће сваког 1-ог до 5-ог у месецу уплатом на текући рачун законске заступнице мал.тужиле, мајке ББ на рачун бр.... код "EUROBANK" А.Д. Београд све док ова обавеза по закону буде трајала, с тим што се обавезује да доспеле рате исплати одједном у року од 15 дана од пријема пресуде.

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба мал.тужиле и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П2 394/18 од 03.02.2020. године у преосталом делу става првог изреке којим је одбијен тужбени захтев у делу којим је мал.тужиле тражила да се тужени обавезе да јој на име издржавања плаћа месечни износ од још по 7.000,00 динара почев од 07.10.2016. године па убудуће, као неоснован.

Свака странка сноси своје трошкове првостепеног и другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П2 394/18 од 03.02.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев који је мал.тужиља тражила да се тужени обавезе да јој на име свог дела доприноса за издржавање плаћа месечно износ од 20.000,00 динара почев од 07.10.2016. године као дана подношења тужбе па убудуће сваког 1-ог до 5-ог у месецу за текући месец уплатом наведеног износа на текући рачун законског заступника мал.тужиље, мајке ББ на рачун бр. ... код "EUROBANK" А.Д Београд све док ова обавеза по закону буде трајала, с тим да заостале рате исплати у року од 15 дана од пријема пресуде. Ставом другим изреке одређено је да свака странка сноси своје трошкове које је имала у овом спору.

Против наведене пресуде мал.тужиља је благовремено изјавила жалбу из свих законских разлога.

Тужени је доставио одговор на жалбу.

Апелациони суд је испитао побијану пресуду у оквиру овлашћења из члана 386 ЗПП, који се примењује на основу члана 202 Породичног закона и оценио да је сагласно члану 383 став 4 ЗПП нужно заказати расправу пред другостепеним судом, јер је првостепена пресуда већ једанпут била укинута, а побијана пресуда се заснива на непотпуно утврђеном чињеничном стању.

На одржаној расправи у доказном поступку Апелациони суд у Београду је поново извео доказе који су изведени пред првостепеним судом, поново извео и доказ саслушањем законске заступнице мал.тужиље и туженог и након њихове оцене у складу са одредбом члана 8 ЗПП утврдио следеће чињенично стање.

Правноснажном пресудом Основног суда у Смедереву П2 1288/12 од 25.01.2013. године разведен је брак закључен између законске заступнице мал.тужиље и туженог. Истом пресудом је тада мал.син странака ГГ, рођен године поверен на самостално вршење родитељског права туженом, а мал.ћерка странака, АА, рођена ... године мајци. О обавези издржавања мал.деце није посебно одлучено. Мал. АА живи са мајком, а њен брат ГГ са оцем, с тим што обоје повремено бораве и код другог родитеља, иначе живе на удаљености од 100 метара. Мал. АА похађа други разред гимназије, трошкови набавке уџбеника на годишњем нивоу износе око 10.000,00 динара, некада је потребно да се докупи нека књига па ти трошкови буду и већи. Додатни часови математике и енглеског језика, који су повремено потребни, по часу износе 1.000,00 односно 800,00 динара. Гардеробу углавном купује мајка и то тако што скупи одређену суму новца, око 20.000,00-30.000,00 динара па на два месеца или по сезони оду у куповину. Понекад јој и тужени купи нешто од гардеробе и обуће. Трошкови исхране на месечном нивоу за мал. АА и законску заступницу износе око 20.000,00-25.000,00 динара, са њима се, када дође, храни и ГГ. Мал. АА иде у теретану и то месечно кошта 1.500,00 динара месечно. Трошкови домаћинства, а на име утрошка електричне енергије, телефона, интернета,

воде и осталих комуналних услуга, износе око 18.000,00 динара. Рачун за телефон мал. АА плаћа тужени. Тужени је води на летовање. Новац јој не даје, само понекад џепарац по 500,00 динара. Платио јој је и неке часове енглеског језика, два одласка у Београд, преглед код кожног лекара. Трошкове екскурзија и рекреативне наставе сноси наизменично законска заступница и тужени. Законска заступница је незапослена, једини приход који остварује је од издавања локала по ком основу може да оствари 250 евра односно око 30.000,00 динара месечно. Тужени је власник самосталне трговинске радње, радње спортске опреме, нема других продавница, нити локала који би му могли бити извор прихода. Према извештају Министарства финансија ПУ Филијала ... од 29.12.2017. године тужени је евидентиран као порески обвезник по основу пореза на приходе од самосталних делатности са пореском основицом за плаћање доприноса у протеклом периоду која је износила 30.681,70 динара. По разводу брака њему је на вршење родитељског права поверен син ГГ. ГГ је рођен ... године, студент је Високе школе за менаџмент и економију у Није запослен, понекад помаже туженом у радњи спортске опреме, ту долази неколико пута месечно. Тужени га издржава, плаћа му испите, платио му је и годишњу школарину у износу од 1.200 евра, сноси трошкове путовања на релацији ... – И законска заступница и тужени су рођени ...године, радно су способни и не болују од било каквих болести које би их у томе спречавали да се радно ангажују.

Одредбом члана 154 и 160-163 Породичног закона прописано је право мал.детета на издржавање и мерила за утврђивање висине обавезе родитеља. Тим законским одредбама је регулисано да свако дете има право на животни стандард који је примерен његовом физичком, менталном и друштвеном развоју, према томе интерес детета је основни интерес којим се суд мора руководити приликом доношења одлуке. Родитељи су дужни да издржавају своје дете из сопствене имовине или прихода, а у складу са својим могућностима. Могућности родитеља, међутим, не процењују се на начин на који се то чини када су у питању други облици законског издржавања, већ се сматра да су родитељи увек дужни, макар и по цену жртвовања неких сопствених потреба да обезбеде издржавање односно задовољење основних животних потреба свог мал.детета. Родитељи су дужни да се одричу властитог егзистенцијалног минимума и да улажу посебне напоре за прибављање потребних материјалних средстава за издржавање мал.детета.

С обзиром на такву законску регулативу не постоји могућност да тужени буде лишен обавезе да пружи издржавање мал.тужиљи и то не само кроз неновчано давање (повремено гардероба, обућа, плаћање телефона, летовања) већ и кроз одређени новчани износ, односно редовно континуирано месечно давање одређеног новчаног износа који би уз друго неновчано давање као и допринос другог родитеља, такође изражен у новчаном и неновчаном давању било довољно да се мал.тужиљи обезбеди задовољење свих потреба које омогућавају физички, ментални и друштвени развој примерен њеном узрасту.

Издржавање пунолетног детета које се редовно школује је, према одредби члана 155 Породичног закона, обавеза родитеља сразмерна њиховим могућностима. За разлику од обавезе издржавања мал.детета у погледу које се родитељи, уколико је то

нужно, морају одрицати и властитог егзистенцијалног минимума, обавеза родитеља да се старају о даљем школовању и стручном усавршавању своје пунолетне деце мери се по редовном току ствари, сразмерно њиховим материјалним могућностима, ово свакако имајући у виду и могућност пунолетног детета да само доприноси сопственом издржавању. Несумњиво је, стога, да и у конкретном случају како законска заступница тако и тужени имају примарну обавезу да обезбеде средства потребна за издржавање мал. АА, из чега надаље произлази да се тужени, када оспорава тужбени захтев, неосновано позива на обавезе према сада пунолетном сину ГГ.

Из изведених доказа, а посебно на основу оцене исказа законске заступнице мал.тужиље и туженог утврђено је да тужени доприноси издржавању мал.тужиље кроз одређена неновчана давања, односно повремену куповину гардеробе, да је води на летовање, наизменично са законском заступницом јој омогућава одлазак на екскурзије, рекреативну наставу, која чињеница међу странкама заправо и није била спорна. Међутим, неопходан континуитет у издржавању мал.детета се, с обзиром на његове разноврсне и свакодневне егзистенцијалне потребе, може обезбедити само уколико се поред повремених неновчаних давања обезбеди и континуирано новчано давање. Код таквог стања ствари је у смислу напред наведених релевантних законских одредби нужно обавезати туженог на свакомесечни новчани допринос који би уз остала његова давања и давања законске заступнице, како новчана тако и неновчана требало да обезбеде средства неопходна за задовољење свих потреба мал.тужиље. Према оцени Апелационог суда тужени је у обавези да мал.тужиљи доприноси месечним износом од по 13.000,00 динара. Оваква обавеза је опредељена с обзиром на, од стране законске заступнице, опредељене потребе мал.тужиље које у збиру на месечном нивоу номинално опредељено не превазилазе минималну суму издржавања која у време доношења побијане пресуде, а у складу са одредбом члана 160 став 4 у вези члана 10а Правилника о критеријумима и мерилима за утврђивање цена услуга у области социјалне заштите које финансира Република Србија, износи 27.889,00 динара. Што се тиче могућности туженог да доприноси тужиљином издржавању у досуђеном износу, овај суд је, имајући у виду целину исказа туженог, оценио да плаћањем те суме тужени неће угрозити своју егзистенцију, а за случај недостатка потребних средстава као радно способан има могућност да их обезбеди, што све скупа се односи и на саму законску заступницу и њене могућности да додатним приходима прибави средства неопходна за издржавање мал.тужиље. Навод туженог да не остварује никакве приходе није прихваћен с обзиром на чињеницу да је власник СТР, да је евидентиран као порески обвезник по основу пореза на приходе од самосталних делатности, као и на то да је апсолутно животно нелогично да би у ситуацији описаној у исказу успевао да подмири трошкове школовања пунолетног сина и пружао давања мал. АА на која је у исказу указао. Уосталом, чак и да је тако и да је плаћање свих трошкова на које је у исказу указао резултат његовог сналажења, такав начин обезбеђења средстава превасходно треба да буде у служби обезбеђења интереса мал.тужиље, а потом осталих трошкова.

Из изложених разлога о обавези туженог је одлучено као у ставу првом изреке ове пресуде, а ставом другим је у преосталом делу тужбени захтев за исплату износа од по још 7.000,00 динара месечно одбијен као неоснован.

На основу изнетог, применом одредбе члана 394 тачка 3 ЗПП, одлучено је као у

изреци ове пресуде.

Применом одредбе члана 207 Породичног закона о трошковима првостепеног и другостепеног поступка је одлучено као у ставу трећем изреке ове пресуде.

Председник већа-судија
Драгана Миросављевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић